

РЕШЕНИЕ

№ 22436

гр. София, 04.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 26.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **1398** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ и чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е след като с определение № 394/29.01.2026 г. по адм. д. № 110/2026 г. на АС Хасково същото е прекратено и е изпратено по подсъдност на АС София-град.

Оспорването по делото е по жалба, подадена от А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Сирийската арабска република, [дата на раждане], против решение № 217х/16.12.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата му молба с рег. № КП-01-8211 от 27.11.2025 г. на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са наведени отменителните основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. Жалбоподателят твърди, че оспорваното решение е неправилно и незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел обстоятелствата за ситуацията в С., които били относими към личното положение на молителя. Счита, че решението е постановено в противоречие с правните норми и са налице предпоставките за допускане на последваща молба по производство за предоставяне на международна закрила. Моли съда да отмени решение № 217х/16.12.2025 г. /макар в петитумната част на жалбата оспореният акт да е изписан с № 221-х/17.12.2025 г./, издадено от интервюиращия орган при ДАБ МС, със законните

последници от това. В открито съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ МС, в ход и по същество не изразява становище по жалбата. В открито съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК вр. чл. 144, ал. 1 АПК, от фактическа страна установи:

Първото искане за закрила на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Сирийската арабска република, [дата на раждане] в С., [населено място], гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение – неженен, е с вх. № 3410 от 13.09.2024 г. В проведено на 22.11.2024 г. /л. 96 и сл. от приложеното дело/ интервю е мотивирал молбата си с нежелание да бъде войник, несигурната обстановка в С., трудния живот там, икономическа криза, не бил търсен за военна служба там и не бил подложен на преследване, не е имал проблеми с официалните власти, не е получавал заплахи и не му е оказвано насилие.

С решение № 737/21.01.2025 г., председателят на ДАБ МС е отказал на сирийския гражданин предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 ЗУБ. Жалбата му срещу решението е отхвърлена с решение № 2434 от 14.03.2025 г., постановено по адм. дело № 330/2025 г. от Административен съд Хасково, оставено в сила с решение № 6696/19.06.2025 г. по адм. д. № 4269/2025 г. на ВАС.

С процесната последваща молба вх. № КП-01-8211 от 27.11.2025 г. /л. 31 и сл. от приложеното дело/ чужденецът отново е сезирал органа с искане за закрила. Обосновал е молбата си с това, че от края на 2024 г. имало смяна на режима, управляващите били терористи част от организацията ИДИЛ, къщата му и на близките му били унищожени, очаквал при завръщането си да бъде убит от кюрдите или от новия режим, като независимо, че войната приключила, продължавали безредици и убийства по улиците. Не се полагали грижи в болници и училища, имало несигурност. По подадената молба до А. А. А. е изпратено писмо № УП34583/01.12.2025 г. от ДАБ /л. 29 - 30/, получено на 04.12.2025 г. от посочения в молбата адресант, с която е указана процедурата по чл. 13, ал. 2 ЗУБ и че в 7-дневен срок от получаването на съобщението може да се представят писмени доказателства относно провежданата процедура по допустимост. Твърденията в молбата не са подкрепени с доказателства, поради което органът, за да издаде оспорения акт е анализирал така заявените опасения на молителя.

С решение № 217х/16.12.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ МС, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението си административният орган е изследвал твърдените в молбата опасения, като е посочил данните по информационна справка с вх. № МД-02-644 от 09.12.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ /л. 17-27/ с цитиран бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН от 8 ноември 2025 г., че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достигал 1 208 802 души. Повечето завръщащи се пристигали от Т., Л. и Й., с по-малък брой от И., Е. и други страни от региона. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължавало, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достигал 1 900 000 души, над 1 000 000 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С., около седем милиона души оставали разселени на територията на С.. Органът е приел, че според анализа на информацията в посочената справка въпреки наличието на инциденти, ситуацията със сигурността в страната, сравнена с изминали години, се е подобрила значително и не е налице безогледно насилие, като вече над милион сирийци са се завърнали доброволно в своята родина. От изложеното се стига до

обоснован извод, че при евентуалното завръщане на кандидатът за международна закрила В заключение е прието, че в своята последваща молба за международна закрила, А. А. А. не доказва наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната му на произход. Поради това при преценката на последващата молба за международна закрила, вх. № КП-01-8211 от 27.11.2025 г., в която А. А. А. не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, за органа се е наложил извод, че производството за предоставяне на международна закрила не следва да се образува, От ответника е изисквана и представена актуална справка към 51.04.2026 г. относно Сирийската арабска република и конкретно за района на жалбоподателя – област Х..

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок от надлежна страна и следователно е процесуално допустима.

Решение № 217х/16.12.2025 г. е издадено от компетентен административен орган – Е. Ч., младши експерт в Регистрационно приемателен център /РПЦ/ - [населено място], определен за интервюиращ орган на ДАБ МС със заповед № РД05-284/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ МС /л. 28/. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 16.12.2025 г., в срока на предвидените 14 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 27.11.2025 г. на ДАБ МС, чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, като решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от А. А. А. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република Б..

В раздел III „Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“, състоящ се от разпоредбите на чл. 76а –чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок до 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други

правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 ЗУБ, съгласно който на чужденецът, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата /л. 128 и сл./. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ.

Жалбоподателят не се позовава на нови факти и обстоятелства в последващата си молба. Наред с това, административният орган в мотивите на решението правилно е посочил, че такива не се доказват, като представляващи обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната на произход, и този извод се споделя от настоящата инстанция.

Доколкото в последващата молба жалбоподателят се е позовавал на факти, свързани с обстановката в С., от приетите по делото справка към 15.04.2026 г. относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република, област Х., се установява, че няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Текущата обстановка там не е довела до съществена промяна в общественно-политическия живот в страната, която да оказва негативно въздействие върху гражданите ѝ. Сочи се, че към април 2026 г. С. се намирала в исторически преходен период. След драматичното сриване на режима на А. в края на 2024 г., страната била в процес на мащабна политическа трансформация и икономическо възстановяване. Въпреки премахването на повечето международни санкции през 2025 г. инфраструктурата била силно разрушена, а хуманитарните нужди оставали критични. Сигурността се подобрявала, но все още имало райони с присъствие на въоръжени групировки и остатъчни клетки на радикални организации. Наблюдавало се масово завръщане на бежанци - над 1 милион души от съседните държави, което оказвало натиск върху социалните системи.

Относно актуалната политическа и икономическа обстановка е посочено, че в страната действало временно правителство, работещо по нова конституция и подготовка за демократични избори. Централната власт се опитвала да балансира между различните етнически и религиозни групи, за да избегне фрагментация. Очаквал се икономически растеж, воден от възстановителни дейности, оценявани на над 200 милиарда долара. Валутата била нестабилна, над 90% от населението, живеело под прага на бедността, въпреки притока на преки чуждестранни инвестиции в секторите енергетика и земеделие.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални и такива са

събрани по делото.

В случая се установява от представената справка, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разрешенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности /СЕО/ по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО /отм./. В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, съответно обхващащ цялата територия на тази страна, както и животът и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила – разглеждането на молбата следва да продължи, чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32.

В процесния случай не са се появили, както и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Нови обстоятелства не са представени и изводите на интервюиращия орган се споделят напълно от настоящата инстанция.

При тази фактическа и правна обстановка, според настоящия състав, решението на интервюиращия орган е издадено в изискуема от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Изложените съображения обуславят извод за липса на порок сред визираните в чл. 146 АПК, характеризиращ оспорения административен акт като незаконнообразен, поради което съдът намира издаденият административен акт за законосъобразен, жалбата за неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 АПК вр. чл. 85, ал. 3 ЗУБ, Административен съд София – град, I отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Сирийската арабска република, [дата на раждане] , против решение № 217х/16.12.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението НЕ ПОДЛЕЖИ на касационно обжалване, осн. по чл. 85, ал. 3 ЗУБ.
ПРЕПИС на решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137
АПК.

СЪДИЯ: